

GLJENA listu: U preplati za čitavu god. K 36—, za polugodište K 18—, komjesečno K 9—, mjesечно K 360, u maloprodaji 12 f. pojedini broj. OGLASI primaju se u pravilni listu trg Custoza 1.

HRVATSKI LIST

Izlaže svaki dan u 5 sati ujutro.

"HRVATSKI LIST" islaže u nakladnoj tiskari JOSE KRMPOTIC u Puli, trg Custoza 1. Uredništvo: Štanska ulica br. 24. Odgovorni urednik JOSIF HAIN u Puli. — Rukovodstvo se ne vraća.

Godina III.

U Puli, utorak 23. listopada 1917.

Broj 823.

Pobjeda gradjanskih elemenata u Finskoj.

Sad predleži konačni rezultat izbora za finski sabor. Prema tomu izgleda položaj stranaka poslije izbora ovako: socijalni demokrati 92 mandata, gradjanski blok 64, agrarci 26, švedska pučka stranka 17 i Laplandijci 1 mandat. Svaki se prijatelj Finske mora iskreno radovati pobjedi gradjanskih elemenata u Finskoj. Dok je prošle godine — dakle pod starim režimom — broj sabora 104 socijalista 92 nesocijalista, sastojat će se prvi iz revolucije izabrani sabor samo od 95 socijalista i 108 gradjana. Položaj je dakle socijalista kao stranke većine bio kratkotrajan. Uoštatom nije bio nikad ni tako važan, kako bi se moglo na prvi pogled zaključivati iz gornjih brojaka. Izbor se je prošle godine obavio bio uz pesimističko raspoloženje, osobito u gradjanskim krugovima. Sabor nije bio sazvani tečajem ratnih godina i umjesto promjena rečima, koje su se očekivali početkom rata, svake su se godine sve više osjećale težnje za rusificiranjem. Mnogo se je odličnili bivših saborskih članova, nečkaši, da se danu opet birati. Za socijaliste nije ustavno pitanje imalo nikad onoga značenja, kao što socijalna borba, isto tako nisu gradjanski glasovi bili niži, nego je samo pocjepkanost gradjanskih izbornika u ništa manje nego u pet stranaka imala za posljedicu socijalno-demokratsku saborskiju većinu. Ovaj put je bilo raspoređenje u Finskoj posve drugo. Socijalno-demokratsko je zanemarivanje finskih interesova izazvalo silnu strku kod izbornih žara. Gradjanske su stranke zabilježile prirast od nekih 50.000 glasova. Koli mladofinske, toll i starofinske su skupine, koje su se prije medjusobno bile borile najogavnijim sredstvima, složile su se prigodom izbora, a isto tako novo osnovana finska agrarna stranka, zvana „finska pučka stranka“. Te su tri skupine stupile u nekojim izbornim kotarima, da neće i u savez sa četvrtom strankom, „švedskom pučkom strankom“. Pretjerivanja socijalno-demokratske većine tečajem posljednjih je godina prekinulo u prvom redu bivše sveze između gradjana i socijalnih demokrata. Postoji opravdana nadba da će zajedničko započeto djelovanje između gradjanskih stranaka većine izazvati uspješnu političku suradnju, dapače i obzirom na finsko-ruske odnose. — Kroz ovo vrijeme do sastanka novoga sabora u studenom, moći će se možda sporazumjeti glede nove osnovke za raspravljanje sa Rusijom. Jer rezultat izbora upućuje na mogućnost, da bi se mogla postići sloga sa Rusijom, što je ponajprije u sudbonosne ove dane od najpreće potrebe. Isto je tako razveseljiv poraz anarkističkih težnja u Finskoj i mogućnost uspostave državnog poretku. No ne smije se smetnuti s umom, da još uvijek nije točno određeno stanovište russkog vojništva u Finskoj prema rezultatu izbora. Sjedimo li se velikog uplaiva ovih nametnika, kao potpore socijalno-demokratske stranke u Finskoj, to ne smijemo biti odviše pesimistički. Sve ovisi o tom, kakvo će stanovište zauzeti socijalni demokrati Finske naprama rezultatu izbora. Već kolaju vijesti, eće finski socijalni demokrati uz pomoć russkih bajušeta nastojati da spriječe sastanak novoga sabora. Premda nemaju te vijesti zasad никакova sigurna uporista, to bi se ipak moglo računati i na ovu eventualnost, koju se ne smije smetnuti s umom. (N. Zürcher Zeitung“.)

Car Karlo u južnom Tirolu.

Trient, 21. (D. u.) Car je Karlo stigao danas sa svojom pratinjom, među njima s poglavicom glavnog stožera Frajherom pl. Arzom i njemačkim vojničkim opunomoćenikom Crammonom, u južni Tirol, gdje je pučanstvo monarka svagdje primalo burnim oduševljenjem. Prvi je dan svoga boravka u južnom Tirolu posvetio car posjetu mnogim područjima, posvećenih obrambenim ratom od godine 1915., a navalom od 1916. povučenih iz rata. Car je došao i do četnog zapovjedništva nadvojvode Petra Ferdinanda, prošao kod toga kroz Meran, gdje ga je pučanstvo burno pozdravilo. Drugog ga je dana vodio put u dolinu Fleimsa. Sljedeći je dan posjetio Previšnji vojni gospodar opet jednom Svoje borce u području Sedam općina i doline Sugana. Kiša je padala kao iz kabla; u višim je predjelima padao snijeg. Car je uprkos sniježnoj oluci, jer su Ga

očekivali i jer je htio sam da vidi junake, koji su se bili odlikovali u bojima posljednjih dana i koji su išli u susret novim teškim naprezanjima. Car je kod toga posjetio kapelicu carice Cite, koju su podignule bile na uspomenu ofenzive proti Italiji čete, koje su provajljivale bile proti Aslagu. Uslijed vremenskih se prilika nije moglo svagdje računati sa redovitim razvojem programa. U jednom je mjestu u dolini Sugana čekao car da je vremena na deputacije raznih četnih tjelesina, koje uslijed nepovoljnog vremena nijesu mogle stići u određeni čas. Car je posjetio i u dolini Noce borioce duboko unutra u Judikarijama. Svagdje mu je pučanstvo priredjivalo burne ovaciјe.

IZ AUSTRO-UGARSKIE.

Beč, 22. (D. u.) Prispio je u Beč njemački drž. tajnik za vanjske poslove Dr. pl. Kühlmann. Tijekom današnjeg prijepodneva imao je duži razgovor sa vanjskim ministrom grofom Cerninom. O podne je kod grofa Cernina priredjen u čest drž. tajniku objed, kojemu je prisustvovao i predsjednik gospodske kuće knez Windischgrätz te predsjednik zast. kuće dr. Gross.

Beč, 22. (D. u.) Poslije podne vršio se je opet razgovor njem. drž. tajnika dr. Kühlmanna sa vanjskim ministrom grofom Cerninom. Večeras će njem. drž. tajnik otpotovati u Berlin.

IZ RUSIJE.

Stockholm, 21. (D. u.) Ruski listovi priopćuju dnevnu zapovijed vrhovnog zapovjednika sjeverne fronte Čeremisova, iz koje prolazlazi, da su vojnici numjeravali stanovitog nekog dana ostaviti svoja mjesto i povratiti se kući. Iz dnevne zapovijedi prolazlazi nadalje nezadovoljstvo armade radi manjkave opreme, odjeće i prehrane. Povjerenici na frontijavljaju, da su Kornilovićeva afera i zaključak petrogradskog radničkog i vojničkog vijeća, koji poziva na borbu proti privremenoj vlasti, posvema potkopali ugled vojnog vodstva među vojnicima. Nepovjerenje je vojnika proti časnicima kod nekih zborova tako veliko, da kane časnici napustiti zapovjednička mjesto.

SA RATISTA.

Sa talijanske granice, 18. listopada. Zaključujući prema londonskim vijestima talijanskih listova izgleda, kao da si nisu na čistu o ciljevinama njemačkog sunca u rigajskom zaljevu. Neposredna bi se svrha operacije imala, kako izvadja "Corriere della Sera", sastojati u namjeri, da se posvema okoristi osvojenje Rige. Tako dugo, dok su Rusi držali u posjedu otok Oesel, ležali su njemački ratni brodovi, koji su plovili prema Rigi, pod vatrom dalekometnih russkih topova. Osim toga je pružao otok lagljim russkim ratnim brodovima, a poprjavačem podmornicama, osnovku, tako da je za Nijemce svakako bio smjeli pothvat stići u Rigu sa morske strane. Prigovor, e je godišnje doba već odviše podmaklo, a da bi se mislio na marš u Petrograd, ne стоји, kako izjavlja dopisnik spomenutog lista. Povijest dokazuje, da su se vojničke akcije za prvi zimski mjesec u Estlandiji dale veoma dobro provadjati. Karlo XII. švedski iskrcao se je primjerice dne 6. listopada 1700 kod Pernave i zaputio se preko Wesenburga u Petrograd. Kod Narave je potukao Ruse dne 20. studenoga. No uza sve to se ne čini vjerojatnim neposredno njemačko napredovanje proti Petrogradu. Po svoj če se prilici zadovoljiti Nijemci predbjježno sa gospodstvom nad rigajskim zaljevom i sa nekoliko sigurnih ishodnišnih točaka za proljetnu vojnu. Nekoliko je presenečenja izazvala u Engleskoj lakoća, kojom su njemački brudski topovi svaldali ruske kopnene baterije. Rezultat se je tako protivio engleskim iskustvima kod Dardanele, da su revno ispitivali uzrok tomu. Konačno su si protumačili razliku uslijed turskih lutajućih mina, koje se nijesu mogle upotrebljavati u mirnim vodama. Nadalje su Nijemci bez sumnje rabili metke s izvanrednom snagom, dok su Englezi kod svog izjavljenog juriša upotrebljavali metke, koji su bili zgodni samo za borbu između brodova i koji su bili proračunani na jaki prođor. Ravna je obala olaksala iskrcaњe četa na otocima u rigajskom zaljevu.

RAT NA MORU.

Berlin, 21. (D. u.) Wolffov ured javlja: U Sredozemnom su moru potopile opet 12 parobroda i 3 jedrenjače sa ukupno 46.000 bruttonom.

Poglavica mornaričnog admiralskog štaba.

Carigrad, 21. (D. u.) ATM. Glavni stožer javlja: Crno more. Jedna je od naših podmornica potopila u istočnom Crnom moru municipal natovaren ruski parobrod od 3000 tona, kao i jednu jedrenjaču od 1000 tona, te je osim toga opstrijeljavalu rusko obalno mjesto Tuapse.

BOJEVI U ZRAKU.

London, 19. (D. u.) Službeno. Nepratielski su zrakoplovi navallili na večer na istočne i sjeveroistočne grofovije i prodri sve do stanicite daljine u unutrašnjost tih grofovija, no nijesu proizveli nikakove određene navale. Kod navale je sudjelovalo šest ili sedam napadača i bacalo bombe na raznim točkama, među njima nekoliko njih u londonskom okružju.

London, 20. (D. u.) Službeno. Kod zračnih je navala od juče bilo ubijeno 227 osoba, 533 ranjeno, te počinjena nekolika stvarna šteta.

Paris, 20. (D. u.) Službeno. Dva neupravljivim postala su zepeline bila napadnuta po zračnim letjelima i odjelima zračne obrane u području Saone, te su se spustila u okolici Sisterona. Posatke su zrakoplove upali i nastojale, da pobegnu, no bile su zarobljene.

Razne vijesti.

* Jugoslavenski je klub izabrao u parlamentarno povjerenstvo mjesto pokojnoga dr. Kreka, dr. Lovru Pogačnika.

* Spašeni ostaci posatke parobroda "Cavrera". Kako lijonski listovijavljaju, iskrcao je španjolski parobrod "Ernesti" u Marsiliji 45 preživjelih od posatke parobroda "Cavrera", koji je uslijed požara na brodu propao dne 13. listopada t. g. na visini marokanske obale.

* Inozemci u američkoj vojski. Američki ministar dementira u nekoj brzojavci vijest, da je američka vlada izdala zakon, prema kojemu da će ista prisiliti inozemce, da služe u američkoj vojski. Američka vlada veli, da su ove glasine posve nestinute.

* Drugi zajam za slobodu. Predsjednik je Wilson izdao proglašenje, u kojem pozivlje na potpisivanje drugog zajma za slobodu.

* Zamjena američkih i francuskih brodova. Kako Reuter ured javlja iz Washingtona, prepustio je ured za brodarstvo francuskoj vladi 20 teretnih parobroda od 3500 do 6000 tona u zamjenu za francuske jedrenjače, koje imaju sveukupno 40.000 tona i imaju služiti za prevažanje hidrauta i mangana između južne Amerike i Udrženih država. Taj ugovor ne će imati nikakova štetna utjecaja na namjeravano prevažanje Udrženih država.

AUSTRO-UGARSKI RATNI IZVJESTAJ.

Beč, 22. (D. u.) Službeno se javlja: Istično bojište.

Nikakovih dogadjaja.

Talijansko bojište.

S obje strane ceste Rolleklanca, u dolini Pellegrino i u području je Marmolata oživjela bojna djelatnost. Na brdu je Sief pošlo za rukom rasprsuće neprijateljskog jadnog uporišta. Istodobno u dolini Cordevole navaljujuće su provalne čete prodri sve do u drugu neprijateljsku četu, zadale neprijatelju teških gubitaka i povratile se sa nekoliko zarobljenika opet u ishodišne položaje.

Jugistično bojište.

Po austro-ugarskim i njemačkim četama provedena nas je navala u zapadnoj dolini Kumbi doveća u posjed nekolikih francuskih postojanika.

Poglavica generalnog stožera.

Dogodjaji na moru.

Dne 18. listopada poduzeli su dijelovi naših lakih pomorskih bojnih sila pod vodstvom križarke "Helgoland", da spriječe protivničke prijevoze, sunak u južni Jadran, tečajeni kojega nijesu bili vidjeni nikakovi neprijateljski brodovi, premda se je naša mornarica dulje vremena zadržavala u blizini talijanske obale. Navale neprijateljskih ljetača i jedne podmornice proti našim su jedinicama dne 19. listopada ujutro ostali bez uspjeha. Talijansko bje jedno ljetalo hincem upaljeno, te se je razmrskalo. Naše su skupine ljetala uspješno bacale bombe na nadmoćne talijanske pomorske bojne sile, koje su se pokazale bile daleko na jugozapadu i izvan dogleda naših brodova, kod česa je talijanski jedan rušilac na oko bio oštećen uslijed bombe, koja je tuk uz njega bila udarila. Naše su se pomorske bojne sile i ljetači vratili u potpunom broju i neoštećeni.

Vodstvo c. i kr. mornarice.

NJEMACKI RATNI IZVJEŠTAJ.

: Berlin, 22. listopada. (D. u.) Iz velikog se glavnog stana javlja:

Zapadno bojište.

Bojna skupina prijestolonasljednika Rupprechta: U Flandriji je topovska vatra od šume Houthouister sve do kanala Comines-Ypern opet nabujala do velike jakosti i ostala, češće povisena do bubenjarske vatre, čestoka do jutra. Jutros rano započele su prema sadašnjim vijestima između Draalnbanka i Poelcapelle francusko-engleske navale.

Bojna skupina njemačkog prijestolonasljednika: Topnička se je borba između zemljista Allette i Braye nastavila uz najjaču uporabu svih bojnih sredstava preko dana i uz samo maleni prekid takodjer i tečajem noći. U srednjem je odsječku Chemin-des-Dames bila osobito kod Cernyja vatra od vremena do vremena veoma živahna. I u Champagne i na Mozi se je pojavila bojna djelatnost.

Jučer je bilo sastrijeljeno 12 ljetača i jedan privezani zrakoplov.

Istočno bojište

Sad je otok Dagb u našem posjedu. Dopravljeni bje preko 1200 zarobljenika i nekoliko lopova, te zaplijenjene velike zahteve. U devet su dana armada i mornarica provele zajednički sve operacije na moru, koje su donjeli u njemačke ruke Osel, Moon i Dagb, zaperne točke istočnog dijela istočnog mora. Primjer je novi dokaz odvražnosti vojske i naše mornarice. Njihovo se zajedničko sudjelovanje može i ovdje označiti uzornim.

Makedonsko bojište.

U dolini su Kumbl istrgnule naše i savezničke čete Francuzima u navalama nekoliko visinskih položaja i držali ih proti jakim protuudarcima. Na cesti Monastir-Resna izjavovile su se opetovanje navale protivnika. Topovska je borba ostala ovde i u širokom odsječku na obim obalama Vardara jaka.

Berlin, 22. (D. u.) Večernji izvještaj javlja: Engleske navale u Flandriji, poduzete jutros, izjavovile su se izim neznatnog dobitka na ozemlju kod Veldhoecka (sjeverno od Langemarcka). Takodjer na cesti Menin-Ypern izjavovio se je potpuno jaki engleski napad. Izakako je jutros bila popustila topnička bitka sjeveroistočno od Soissons, pojačala je opet do potpune žestine. — Ukupni plijen na Osel, Dagb i Moon iznosi više od 20.000 zarobljenika, i preko 100 topa te ratnog materijala.

Prvi majstor glavnog sijela Ludendorff.

NEPRIJATELJSKI IZVJEŠTAJI.**Engleski:**

21. na večer. Sveže čete provedoše oko podne, a da nijesu pretrpjeli gubitaka, uspješan udarac. Naše patrule zarobiše u jutro jugoistočno od šume Polygon 12 momaka. Kroz dan je topovska djelatnost bila na obim stranama jaka.

Francuski:

20. listopada, na večer. Na fronti Aisne jaka djelatnost obaju topništva. Suzbili smo 2 neprijateljska pothvata, poduzeta proti našim malim stržama južno od Corbenya te u Argonima u predjelu Bourcillesa. Na desnom brijevu Moze dokrajčio je ustup našeg topništva žestoko

opstrijeljavanje naših položaja sjeverno od šume Chaume. Preko dana nije bilo nikakvog pješadijskog boja. Inače svuda mir.

Bojevi u zraku: Prošle je noći oko ponoći bio Dünkirchen opstrijeljavan sa morske strane. Dosada nijesu bili najavljeni gubici medju civilnim pučanstvom. U noći na 20. t. mj. preletio je broj zepelinovaca francusko područje, a da nijesu nanijeli nikakve štete. Opstrijeljavanje od naših zračnih obrambenih odjela, više je zrakoplova raspršeno, sastrijeljeno ili prisiljeno, da se spusti. Jedan je zepelinovac bio kod St. Clementa, 10 km. jugoistočno od Lunevillea, pučanjem zapaljen; drugi zepelinovac, koji je od naših ljetača bio napadnut, morao se je spusiti kod Bourbonne les Bains. Posada je zarobljena. Zrakoplov je neoštećen. Dva daljnja zrakoplova koja se nije više moglo kormilariti, spustila su se tobote u unutrašnjosti Franceske.

Jugoslavenima ništa.

Kako je poznato, je dr. Seidler primio zastupnike Jugoslavenskog kluba dr. Korošca i dr. Laginja 16. t. mj. Ovo je formalno vijećanje imalo samo zadaću, da se snopci Jugoslavenima, da vlada nema nikakova interesa, da se Jugoslaveni osjećaju zadovoljnima u državi, da je vladi dobrobit našeg naroda deseta briga, da je radiodarna samo sa ljetnim riječima, kad kućne za nju teška ura, ali da nema baš nikakova smisla za narodne potrebe u 20. vijeku. Uzalud je dr. Laginja upozorio ministra-predsjednika na članke grofa Andrasysja, koji dokazuju, da takodjer trijezni krigovi u Madžarskoj uvježdaju potrebu, da se riješi jugoslavensko pitanje, uzalud je dr. Korošec kušao, da skloni ministra-predsjedniku, da pokaže svoju stvarnost i svoje zanimanje za naše potrebe, ako ne u okviru državopravnog programa to barem u promijeni sistema u jugoslavenskim pokrajinama te u uspostavi ustavnih prilika u nesretnoj, zapuštenoj i tlačenoj Bosni i Hercegovini. Dr. je Seidler izjavio, da vlada ne može ništa da učini, da riješi jugoslavensko pitanje, ali je takodjer dokazao svojim vladanjem za vrijeme četveromjesečnog roka, koje su mu dali Jugoslaveni time, što su glasovali za prvi ustavni proračun, da nema niti najmanje volje, da se bavi sa našim narodnim pitanjem. Stari sistem, stari način zloporabe vlasti u štuju Jugoslavena, koji se je uvrježio već od desetgodišta ovamo i koji je došao do pravog izražaja osobito u doba Stürgkhove strahovlade, vrijedi u našim pokrajinama još danas. Tako se postupa u Austriji i Ugarskoj sa narodom, koji je žrtvovao najviše krvi u tom ratu. Naše su jugoslavenske pokrajine posljice četvrti dio svog pučanstva "vojsku, ne možda za službu u zaledju, već u vratu. Koliko je mladež i najbolje ratne sile izgubila Dalmaciju, koliko Bosna, koja je dala Austriji pol milijuna vojnika, koliko Hrvatska, koliko Slovenija i tužna naša Istra — sve ove činjenice, sve ove goleme žrtve skupocijene narodne krvi, sve to ne vrijedi u očima austrijske vlade tako, kao zlobna fraza njemačko-radikalnog zastupnika, koji se ne žaca izjavljati otvoreno kod svake prilike, da su Slovenci i Hrvati na putu egspanzivnim ciljevima njemačkog naroda, te radi toga nemaju prava na opstanak u monarkiji. U Njemačkoj su se sami Nijemci digli proti pretjeranosti Svenjemaca i šovena, ali u Austriji stoji sama vlada pod utjecajem ovih ljudi, čije djelovanje odsudjuje i sama razborita njemačka javnost. Francuzima, Dancima i Poljacima voljna je njemačka vlada da priznaje pravo samouprave, ali 8 milijunima Jugoslavena, vjernih i požrtvovnih ljudi, krati austrijska vlada svako priznanje njihovih opravdanih tražbina. U toj stvari ne igra austrijska državna misao nikakve uloge, jer bi vlada paktirala i paktira sa onim ljudima, koji traže potpuno otkinuće austrijskih područja od Austrije. Danas se vlada u Austriji pod utjecajem i po volji separatističkih stranaka, koje žele raskomadati i razoriti državu, i nikako prama interesima države. Protiv volji ogromne većine naroda hoće se stvoriti od pretežno slavenske Austrije njemačku Austriju. Posve su točno označili naši zastupnici dr. Laginja i dr. Korošec dr. Seidleru raspoloženje Jugoslavena, rekavši, da bi sav narod na jugu nastupio proti svojim zastupnicima, kad bi ovi odustali od svojih u deklaraciji sađenih zahtjeva. Sam narod neće i ne dozvoljava, da se vladi, koja dolazi sa takovim predložima, kako je došla Seidlerova vlada, votira proračun a ma samo za jedan dan. Žalosna su nas iskustva prošlosti podučila, da smo mi Jugoslaveni dobri i dragi samo onda, kad trebaju našu krv, našu mladež i naše junasť. Naš narod nije još zaboravio godine 1848. i njezine posljedice. Slobodna je Hrvatska za zahvalju nje-

zinim žrtava bila optužnjena svojih prava, narod progonjen i tlačen. Khuen Hedervary i njegov režim je zazoran primjer bezazlenog povjerovanja u buduće poštenje. Mjesto prosvjetnog rada za dizanje zapuštenoga naroda dobili smo u našim "kolonijama" Kalaje, roditeљe sviju mogućih istinitih i prividnih tredentizma. Ako je bilo nešto takova moguće prije 50 godina, kad je naš dobrođudni narod vjerovao obećanjima i lijepim riječima, nije to više moguće danas, iza tolikog krvoproljeća, iza tolikog progonjenja nevinih ljudi, iza tolikih internacija i konfiskacija sinova onog naroda, čiji se gubici u tom ratu mogu računati sa milijun ljudi. Osmi dio našega jugoslavenskog pučanstva platilo je svoje rodojubno oduševljenje glavom. Na naše žrtve odgovara austrijska vlada ironički time, što najprije utanači sa Poljacima uvjete suradnivanja, a onda pozove nas na sjednicu, samo da nam saopći, da nas ne treba. To je izazivanje našeg naroda; tako nije s nama postupala još nijedna vlada; to je zvanično bunjenje našeg naroda sa strane vlade, koja je u korist četveromjesečnom proračunu žrtvovala svaki moralni obzir, svaku brigu za budućnost države. Sa takovom vladom nema suradnje naših zastupnika u parlamentu.

Političke vijesti.**Madžari se srde na Nijemce.**

Pod ovim naslovom donosi „Venkov“: Madžari su pobijesnici. Taj put na Nijemce, „Branjanu“ njemačku nadvladu u drugoj državnoj polovici, a Nijemci, mjesto da su um začivali, reziraju od ovog velevažnog pitanja te naim spočitavaju, da navodno ne dajemo Austriji izvjesnu količinu hrane. Takovo se nezahvalnosti nijesmo nadali. Mislimo, da će Nijemci ići ruke u ruke s nama proti češkoj držnosti, ali u važnom momentu razbijaju si glavu sa — ugarskom sianinom“. Tako već pišu danas nekoje madžarske novlje. Veoma teško podnose Madžari to, da su Nijemci zatržili, e bi se obnovilo medju Austrijom i Ugarskom zajedničko gospodarsko i produktivno područje i da bi tim bila zajamčena jednako-mjerna dobava hrane za obe državne polovice. Oni neće ni da čuju o tom zajedničkom teritoriju. Ali još više negoći političku pitanja zaokupljaju Madžare brige za hrani. U tom pogledu imaju Madžari posebne nazore. Kod nas se je n. pr. sa rekvizicijama izgubio gotovo sav dobitak, i dok se u Madžarskoj ne smije o tome ni govoriti, a stanje im je marve očuvano gotovo na normalnoj visini. Madžari su uložili sve sile, da bi bili zasigurani u tom pogledu takodjer za budućnost, a naša im je vlada popustila, te uzimakia na čitavoj crti. Čitavu državu medjutim moraju braniti češke zemlje. Madžari su zabranili svaki izvoz u naše zemlje, te ako dodje nešto iz Madžarske, to je samo uz nečuvene cijene. Zastupnik je Schirff kazao u parlamentu: „Kao vijerni prijatelji Madžara i stupovi dualizma, opominjaju Nijemci Madžare, da bi popustili i da bi dati Austriji onu hranu, koju potrebuje, da bi se uzdržalo u ratu. Madžarska može dokazati svoja bratska čestva samo time, da dade Austriji više masti, više mesa, više voća i više zelenja“. Tako vodili poziva ne shvaćaju Madžari. Oni su doduše za to, da se ustraže, ali je navodno samo stvar Austrije, da to dokaže. Inače odbijaju sve pozive, ma da su okićeni i prijateljstvom. Ministar je Höfer objećao svoje posredovanje. Austrija će izmijenjivati industrijske proizvode za živež. Ali Madžari traže, da ove industrijske proizvode moraju dobiti za nižu cijenu, negoli se prodavaju u Austriji. Radi toga ćemo doživjeti prijateljnost, da ćemo morati putovati za naše proizvode u Ugarsku, da ih dobijemo za podnosnu cijenu. Čini se uopće, da će u glavnom pitanju hrane i odjeće tvojim predmet narednog parlamentarnog boja izmedju Ugarske i Austrije. Mi znademo, da nam nebi Madžari htjeli najradje dati ništa, a dobiti od nas sve. U tom pogledu nijere upravo ravno-pravnom mjerom i Čehe i Nijemce. Za obojicu imaju naprosti jedan odgovor, a taj jest: Ne damo ništa.

Proračunski provizori.

„Die Zeit“ donosi: Danas, 4 sata popodne, glasovat će se u zastupničkoj kući o proračunskom provizoriju. Prilično je sigurno, da će biti prihvaćen, pošto onih 96 njemačkih nacionačaca, 74 Poljaka, 67 kršćanskih socijala, 7 njemačkih naprednjaka, 5 Rumunja, 4 bukovinska Rutena te nekoliko Talijana i zastupnika izvan stranaka, dakle svezkupno po prijaci 260 glasova, sačinjava većinu, ako i malenu, od sadašnja 474 zastupnika. Ta je većina to slabija, što se kod Poljaka mora računati na nekoliko uskrata kod glosovanja. Na-

suprot je pitanje o trajanju provizorija još otvorenog. Kako je poznato, traži vlada šestmjesecni, a Poljaci kane predbježno dozvoliti samo četveromjesecni provizorij. Nakon dogovora ministra-predsjednika dr. pl. Seidlera, dne 19. o. m., pridržali su se Poljaci svakako pravo, da se o svom konačnom stanovištu naprama proračunskom provizoriju dogovore još u utorak prije podne. Odluču se dakle Poljaci za četveromjesecni provizorij, tad nema većine za šestmjesecni provizorij, dapače ni tad, sve kad bi za šestmjesecni provizorij glasovalo i ukrajinsko parlamentarno zastupstvo, koje broji 25 članova i koje će također u utorak sutro gledi stvoriti zaključak. Stoga je jasno, da se živahnim interesom očekuje današnje glasovanje, koje će se po svoj prilici obaviti potkrajno.

Njemačko je narodno vijeće u Českoj u pitanju gledi dozvoљenje proračunskog provizorija sa strane njemačkih zastupnika upravilo zastupniku dr. Pacheru dopis, u kojem se veli: Možda je ispravno, da kane njemački zastupnici na temelju svog tečajem rata načelno zauzetog stanovišta dozvoliti vlasti sredstva, no puk imade osjećaj, da je odnosa Nijemaca prema državi u posljednje vrijeme uslijed raznih dogadjaja (amnestija itd.) postao drukčijim, negođi je bio dotad. Uslijed tогa je pučanstvo mnijenja, neka i Nijemci državne potrebe, isto tako, kako to čine i drugi narodi, dozvole samo na temelju odmazde. Tako misili narod općenito.

Pješačka pukovnija broj 28.

Narodni zastupnik Maixner i drugovi uložili su u sjednici od 19. t. in. interpelaciju, koja se tiče pohvale pukovnije 28, izrečenu sa strane zastupnika 56. pješačke brigade, generalmajora von Straub, dne 5. lipnja, iza 10. sočke bitke. U toj pohvali stoji, da su se sinovi „zlatnog kraljevskog grada Prag“ tako iskazali, da „nema u vojski pukovnije, koja bi bila bojuju od 28. u teškoj bici“. Interpelacija zastupnika Maixnera kaže: Premda nemaju interpellanti namjere, da zaspjene na ikoći način zasluge ove pukovnije, dojmlje se njemačkog pučanstva u Českoj polivala pukovnije, koja je bila raspuštena uslijed prijašnjih bojnih djelova, tim čudnovatije, što ova pukovnija postoji navodno većim dijelom od njemačke momčadi i od njemačkog časnštva. Potpisani mole radi toga, neka se saopći visokoj kući: Čije je narodnost bio pali junak major Weergans? Koliko je časnika i koliko je momčadi bilo njemačke te češke narodnosti? Koliko je časnika i koliko je momčadi bilo zavlačeno u zlatnom kraljevskom gradu Pragu. Beč, 19. listopada 1917.

Domaće vijesti.

Snižena količina mesa. Gradska aprovizacija javlja: Uslijed časovitog pojmanjanja mesa, snizit će se do daljnje količina mesa, koja pripada po osobi, odnosno po živežnoj karti, od 20 dkg. na 10 dkg. Meso se neće kao do sad raspaćavati prije podne, već samo poslije podne.

Nema vagona. Kako javlja „Sisački glas“, uveden je na sisačkoj prazi novi vlak u Novsku, koji odlazi u 6 sati u jutro i koji je namijenjen djeci, koja posjećuju madžarsku školu. To se dešava u Hrvatskoj, nota bene! Naši bjegunci se dugo vremena nijesu mogli vraćati, jer je ministarstvo unutarnjih posala izjavilo, da ne može dostaviti za njih 60 vagona hrane, pošto nema vagona.

Ured za odmjerivanje cijena u Pazinu priopćuje, da je u svojoj zadnjoj sjednici odredio cijenu srednjeg vina od 7 i pol stupnjeva alkohola u konobi producenta sa 320 K po hektolitru. Za grožđje, kojeg mošt ima 13 stupnjeva sladora, odredjena je cijena od 2000 K po kvintalu.

Prodaja ribe. U slučaju, da prispije riba prodavat će se ona danas. Pravo kupovati ribu imaju danas vlasnici živežnih karata počevši od broja 801.

Prosvjeta.

„Hrvatska Njiva“. Primili smo 33. broj revijalnog tedenika „Hrvatske Njive“ s ovim sadršnjem: Dr. Melko Čingrija: Dr. Krek. — Dalmatinac: Austrija, Italija i Dalmacija. — Antun Dobronić: Wagner i wagnerizam. — o: Naša kuhinja (seljačka) zadruga i utjecaj tudinštine. — U smotri prikazuju Nikias socijalnu politiku hrvatske vlade. J. D. glosira zagrebačke gradске izbore, dr. M. Metikoš piše o domaćoj industriji. Lajk razlaže, što je s hrv. medicinskim fakultetom, Spectator raspravlja o grizi u Zagoru, dr. D. P. osvrće se na Maretideve misli o naučnom radu u „Savremeniku“ itd. — Listik: Ferrucio Stazi: Bjegunac. — Godišnja pretplata „Hrvatske Njive“ iznosi K 30, pojedini broj 70 fil. Naručbe šalju se na upravu lista u Zagrebu, Nikolićeva ulica broj 8.

Dnevne vijesti.

Sa vješallma i tamnicom. Madžarske novine napadaju uviđek bjesnije Čehe. Medju ovim se novinama osobito ističe „A Nap“, koji pozivlje vješala i tamnice na pomoć proti Česima. List kaže, da je politička takтика pokojnog Stürgkh bila jedina ispravna, i da se ne bi bilo smjelo nikada sazvati zastupničke kuće, u kojoj tvore Česi, Malorusi i Ukrajinci većinu. Car Franjo Josip i ministar Stürgkh da su dobro znali, što znači djelovanje austrijskog parlamenta usred svjetskog rata. Otkada zasjeda parlament, može se jasno razabrati, da je to vijećanje samo bujenje proti državi. Radi toga otstupaju umjetnički elementi od predsjedništva češkog kluba a na njihovo mjesto dolaze najdivlji kao Klofač i Stržiberny. Žalimo austrijsku vladu, koja nije kadra, da pomoću tamnice i vješala uguši ovu očividnu veleizdaju.

Zar još i to? Primamo ovaj značajan dopis iz Imotskog u Dalmaciji: Molim slavno uredništvo, da izvoli u „Hrvatskom listu“ priopćiti, što se je sa mnom zabilo u tudjem mjestu Jakovu, gdje sam boravio kao bolesan vojnik u bolnici. Svakog sam popodneva mogao šetati po okolišnim selima, ali na nesreću nijesam imao sa sobom ni jednoga Hrvata, s kojim bих mogao bio hrvatski razgovarati, jer su bolesnici bili sami Nijemci i Madžari, te sam bio kao odsječen panj među njima. A ovdje je po selima bilo naših letrana, no ja nijesam znao za nje, jer sam se tek povratio bio na fronte, nego su mi drugi kazivali za nje, da su to bjegunci iz Istre. Šetajući jednom tako, vidim pred kućom majku i kecer. Sav radostan pošao sam do njih, da se malo s njima porazgovorim ištim hrvatskim mojim jezikom. Pozdravim ih sa „dobra večer!“ Ali da ste ih vidjeli! Jedna se od ovih bjegunka okosi na mene ružnom njemačkom psovkom „Leck mich in A....!“ (opravite mi, što Vam tako nepričljivo plăsem, ali je istina), a druga počne govoriti nešto sa mnomi — njemački, česa dakako nijesam razumio. Ja sam se zabezkuo, a one mi se simaju i rugaju. Tad me upita hrvatski, koliko sam vremena u bolnici, a kad sam joj odgovorio, da sam tri mjeseca, stale su mi spočitavati, da li sam tako tupe i lude glave, te kroz toliko vremena nijesam bio kadar da naučim njemački, te odmah iz toga opet nastavile njemački sa mnom govoriti. Otišao sam od njih sav tužan u srcu. A kako da i ne budem tužan, kad sam čto na svoje uši čuo, kako se naši Istarski bjegunci u tudjini otudjuju, ponijemaju. No tješim se, da su ove dvije žene tek iznimke, jer nikako ne mogu da pojmidim, kako bi naš Istranin, ta korjenika hrvatska, mogao da se iznevjeri svom jeziku i rodu, pa ma ga udarale stotne i sločne juda i nevolja. A ove kukavne žene nekri se stideli Potamno im obrazi! Su veštovanjem Stipe Kojundžić, Imotski, Dalmacija.

Federalizam u Austriji. „Tagespost“ donosi, da u praškoj „Češkoj reviji“ stoji ovaj načrt federalitve Austrije. Austrija bi se sastojala od: 1. češke države, kojoj bi pripadala Češka, Moravska i Šleska; 2. unutarnje austrijske države, od donje, gornje Austrije, Salzburga, Tirola i njemačkih dijelova Koruške i Štajerske; 3. Istarske države, koja bi se sastojala od Kranjske, Gorice, Gradiške, Istre, Dalmacije i slobodnih dijelova Koruške i Štajerske; 4. male poljske države; 5. ukrajinske države, koja bi se sastojala od Istočne Galicije i Bukovine; 6. od glavnog grada Beča kao slobodnog grada; 7. od slobodne luke Trst. — Ništa proti tome!

Deset pari čizama za 32 metričke cente pšenice. Pod tim naslovom, kako čitamo u „Novinama“, obra se Huszár Károly u glasili pučke katoličke stranke „Nepujság“ na nepravde gledi maksimalnih cijena. On piše: Ljudi u gradovima govore, da nije nikad bilo seljaku tako dobro kao sada. Veću laž od ove, kaže, ne bi mogli izmisli ni pakleni vragovi. Prije rata bio je seljak gospodar svoga imanja, sad pak za vrijeme rata postadoše gazde pravi robovi. Sto seljak privrjedi, to sve padne u ruke drugome. Na sve njezino udarene su maksimalne cijene i sve se rekvirira. Naprotiv, što seljak kupuje, valja da plaća ogromnim svotama. Trgovci upravo litivom, ugljenom, drvima, benzinom, petrolejem, željezom, strojevima, konopima, kožom, platnom i obućom. Vojska je od seljaka kupila tegleču marvu i konje za upravu neznačnu cijenu, dok seljak sada treba da od trgovca kupuje nepojmljivo skupo. Tvornice su bile odmah isplaćene, dok naprotiv nekoji gospodari — već je tomu tri godine — nijesu dobili ni filira. Seljak se samo znoji oko privrede, a poslije sav njegov trud pripadne raznim centralama, bankama itd. Kaže nadalje, e je čitao u

nekim novinama, da je jedna obitelj od deset članova morala dati za obuću 10 pari čizama 32 metričke cente žita. Pita se: koji seljak može toliko privrijediti, da samo za obuću dade 32 metričke cente pšenice? A gdje su druge potrebe? Ovakvo je stanje neprednosivo. Zatim zakjučuje: Ne krvari na bojnom polju seljaštvo zato, da bude golo, kad se vrati kući!

Tovljenje svinja za Austriju. Ministar za prehranu Höfer je izjavio, da su za Austriju osigurana 3 veća kontingenta svinja iz Ugarske. Jedan dio tih svinja da se sada timari u Nagy Tetelnyu, a drugi od 10.000 komada tovi se žiron negdje u Hrvatskoj, te će se odmah odpremiti u Nagy Tetelnyu, a odatle istom u Austriju. Treći kontingenat od 10.000 svinja da će se takodjer toviti u Ugarskoj, nu ne veli se gdje. „Pošto se vidi“, piše „Obzor“, „da gospodin ministar ne imade dosta jasnih pojmove o Ugarskoj i Hrvatskoj, nije isključena mogućnost, da će se taj treći kontingenat od 10.000 svinja bilo u cijelosti bilo dijelom toviti takodjer kod nas. Znatljivo smo, da li su te svinje, koje se tove kod nas, u cijelosti ili dijelom kupljene kod nas ili su samo ovamo dopremljene da se tove našim žironom. U prvom bi nas slučaju zanimalo znati, da li mi imademo toliko svinja na raspolaganje, da će dostajati ne samo da opskrbliju Hrvatsku i Slavoniju mašcu, nego da ih možemo jošte i eksportirati. U drugom bi pak slučaju biti znati, da li je kod nas rodilo toliko žira, da možemo primati na tovlenje i tudje svinje, tim više, što znademo da žir baš nije bog zna kako ljetos urodio, a kukuruzom, ječmom i krumpirom za branjeno je toviti svinje, a nemaju ih ni dosta za prehranu pučanstva, a kamo li za tovlenje svinja. Svakako je interesantna činjenica, da se kraj karata za mast, uz koje se dobije najmnimalnji kvantum, nužan za prehranu, da se kraj maksimalnih cijena za mast 18, za salo 17, a za slišinu 14 kruna još može iz Hrvatske izvesti 10.000 tovlenih svinja, i da onda još za zahvalnost austrijski ministar Hrvatsku jednostavno strpava pod Ugarsku. Na koncu bi još rado znati, koliko će od tog kontingenta hrvatskih svinja odpasti na našu najbližu braću u Dalmaciju, Istri, Primorju i slovenskim krajevima.“

Vojničke vijesti.

Dnevna zapovjed lučkog admirala broj 295
od 25. listopada 1917

Posadno nadzorstvo satnik Titze.
Lječničko nadzorstvo na N. V. b. „Bellon“: Ilirijski lječnik dr. Tschada.
Lječničko nadzorstvo u mornaričkoj bolnici: pučko-ustaški lječnik dr. Clotti.

Sjetite se Crvenog križa!

Germanizacija našeg pomorstva.

Tršćanska „Edinost“ donosi ovaj zanimivi i značajni članak, kojega i mi iz istih razloga iz „Obzora“ prenašamo:

„Stürgkhov absolutistično-germanizatorski sistem, koji se svom silom raspasao po svim granama naše državne uprave, je i sam po sebi pružio svoje pandže i za našim pomorstvom i medju onim zloglasnim zahtjevima Nijemaca čitali smo takodjer, da se zahtjeva njemačka višja nautička škola i ništa više i ništa manje no službeni njemački jezik svih plovidbenih pruga, koje uživaju kakavu pripomoć iz državne blagajne.“

Mi se zapravo nismo čudili ovim njemačko-nacionalnim zahtjevima, jer nam ne treba ni istaknuti, da njemačko-nacionalna pohota ne poznaje granice i da nema silnije želje u Nijemaca do one, da bi neograničeno vladali i po našem jugoslavenskom Jadranu. No morali smo se upravo silno začuditi, kad smo saznali, da jednaki njemačko-nacionalni vjetar juri takodjer sa strane, sa koje smo pred kratko vremena navikli na kakovu nepristranost i na pravično uvažavanje naših prilika u našem Primorju, da je germanizatori duh zavladao takodjer našom c. k. pomorskom vlasti, koja je još do mača časa bila nepristupna za šovističke njemačko-nacionalne političke težnje, te joj je bio samo na srcu razvoj i procvat naše pomorske plovidbe, a nikako nacionalno-politička propaganda. Tako je bilo, dok joj je bio na čelu opće štovani predsjednik Antun Delles, no nije već tome tako, otkad je nastupio njegov nasljednik grof Viktor Attems (ovdje je S redaka zaplijenjeno).

U broju 276. od 7. o. mj. čitamo u „Grazer Tagblatu“ na dugo i široko, što se sve već urađilo i što se još sve radi za ponijemčenje našeg pomorstva.

Grof se Attems osobito bavio sa „Austrijskim Lloydom“. Prije 15 do 20 godina, da se svatunutnja služba vodila u talijanskom jeziku, sada pako da o takovoj isključivoj povlasti, naročito u komercijalnoj školi već ne može biti govora, jer se glede toga zahtijevalo, da bi se u abiturientskim tečajevima uzgojili jezično naobraženi austrijski pomorci i da su bile odtada dane po novom Lloydovom ugovoru obvezne izjave. Kod Lloyda da se govori u pet jezika; za prekomorski saobraćaj služi engleski jezik; za dalmatinski obalni promet prevlađuje hrvatski; komercijalna se služba vodi većinom u njemačkom jeziku; unutarnje je službeno općenje na ladjama, već prama posadama, sada hrvatsko, sada talijansko. Peti je jezik gospodin grof zaboravio navesti, i to zato, jer je — slovenski, budući da bi tim priznanjem prebrzo i presilno uništio sve njemačko piškanje „Tagblatta“. Reckao je takodjer, da Lloyd krsti svoje ladje s njemačkim imenima mesta u krajevinama, gdje živi njemačko pučanstvo, dok se za zemlje i mesta sa jezično mješovitim pučanstvom upotrebljavaju — latinska imena. Tako je je krštena neka ladja sa latinskom riječju „Plzen“, ma da je sam plzenjski načelnik zahtijevao, da se imenuje češki „Plzen“. Tako su takodjer nastala imena ladja: „Carlopolis“, „Cracovia“, „Leopolis“ samo da se ne bi pokazalo vanjskom svijetu, da u Austriji žive i Sloveni.

Grof je Attems zatim govorio o Lloydovim namještenicima,

osobito o kapotanima, među kojima da je bio znatan postotak „sugavih ovaca“, a zatim veli: „Stalna je skrb sadanje uprave, da nadomjesti nepouzdane elemente i da se brine za poštivanje njemštine. Osobito treba, da su oni namještenici, koji dolaze u dodir s putnicima, i to ne samo u komercijalnoj službi, potpuno viješti njemštinu — za službenu posudu. Kod popunjavanja novih mesta daje se onima prednost, koji su vješti i njemštini. Uredjenje njemačkih tečajeva da je postiglo svoj cilj... Raspravni jezik (novi terminus technicus: „Verhandlungssprache“) u predsjedništvu Lloyda da je njemački, a pri-pomenuti možda valja, da generalnom ravnatju Frankfurteru nije do potaknjenja (Verwelschung), pa s toga da je u Trstu nepravo (čitaj: „potpunim pravom“) razvikan kao „germanizator“. Da se nekako opravlja naprava tredniku svnjemačkog lista, koji je pritajenom, ali zajetljivom srčebom slušao, da Jugoslaveni i Talijani, dva naroda, koja žive uz naše more, još uviček nisu sasvim istrijebljeni iz pomorske službe, do-dao je gospodin grof: „Razumljivo je, da među pomorcima prevladuje jugoslavenski i talijanski elemenat, što odgovara opsežnom broju i što do-sada zapravo iz unutarnjih njemačkih zemalja nije bilo dosta ljudi za pomorsko zvanje“.

(Konac slijedi.)

VLADIMIR SOLOVJEV

Smisao rata.

(Iz knjige: „Opravdavanje dobrog“.)

(Nastavak.)

Pod ovom se negativnom izvanjskom stranom kriju pozitivne strane pojedinih narodnosti, jer ove moraju postojati i razviti se u svojoj osebini kao živi organi čovječanstva, bez kojih bi jedinstvo toga čovječanstva bilo prazno i mrtvo, a takav bi mrtvi mir bio gori od rata. Pravo se jedinstvo i žudjeni mir čovječanstva ne smije osnovati na slabosti i potlačivanju pojedinih naroda, nego na višem razvoju svih sila, na slobodnom međusobnom odnošaju pojedinih naroda, koji se upotpunjaju.

Ne gledaći ali na sva naprezanja narodne vlastite ljubavi, koja ide za neprijateljskim otuđenjem jednoga naroda od drugoga, postoji ali ipak među njima uzajamno djelovanje i širi se u svim smjerovima. Bivših međunarodnih sveza nije nestalo, nego su se iznutra ojačala, a njima su se pridružile nove. Tako je na zapadu izgubila crkva doduše svoju vanjsku vlast, no duševna je njezina autoriteta znatno porasla i u mnogočemu se oslobođila od krupnih, sredovječnih zloborabija, a svoje gubitke, koje je, kako je to i zavrijedila, pretrpjela bila uslijed reformacije, izravnava drugim tečevinama na duševnom području.

Zajedno sa crkvom i u borbi proti njoj, ali istotako je močno i opsežno niknulo snažno branstvo slobodnih zidara, u kojemu je sve za-

Kino „Crvenog Križa“

Ulica Sergija broj 34.

Današnji raspored

Sudbina Gabrijele Stack

drama u 4 čina sa HENNY PORTEN.

Početak 2·30, 3·55, 5·20 i 6·45 s. pop.

Neprekidne predstave.

Ulaznica: I. prostor 1 K; II. prostor 40 fl.

Uči se može kod svake predstave.

Ravnateljstvo si pridržava pravo promijeniti raspored.

Svoj k svome! :: Svoj k svome!

Kavana

„Narodni Dom“

opsrkbljena je svim hrvatskim, slovenskim, češkim kao i drugim novinama raznih jezika.

No raspolaganje biljari i druge igre.

Posebne sobe za igre. — Poslužba brza i točna.

Za što veći posjet preporuča se Grga Basletić, vlasnik.

Pečatni vosak

dobiće se kod tvrtke

Jos. Krmpotić, — Pula trg Custoza 1

Hrvati, Hrvatice!

Sjetite se naše požrtvovne „Družbe sv. Ćirila i Metoda“.

ISTARSKA POSUJILNICA U PULI

registrirana zadruha na ograničeno jamčenje

ulica Carrara br. 4, vlastita kuća „Narodni Dom“.

Podružnica u Pazinu.

Prima uloške na štednju, te ih ukamačuje sa

4% kamata

Eskomptira mjenice uz najpovoljnije uvjete i daje zajmove na nepokretnine.

Uredovni satovi: od 9—12 prije podne i od 4—6 popodne.

gonetno osim njegovog međunarodnog, sve- opće čovječanskog značaja. Druga se je vrsta odnosa stvorila u neuvidjenom opsegu na gospodarskom području, nastalo je sjetko triste. Danas nema zemlje, koja bi u gospodarskom pogledu mogla udovoljavati samoj sebi, koja bi mogla proizvodjati sve potrebito, a da ne bi oduzimala od drugih zemalja i na odmazdu im opet davala, tako da se predodžba o osamljenoj državi kao potpunoj cjelini, dakle apsolutno neovisnom organizmu sa temeljnog ovog gledišta prikazuje prava fantastičnost. Neprestana suradnja svih kulturnih zemalja na znanstvenom i tehničkom području, kojih plodovi s mesta postaju zajedničkim dobrom, izumi, koji ukidaju udaljenosti, dnevno novinstvo sa svojim neprekidnim vijestima iz svih zemalja, i konačno začudno sve veća „izmjena tvari“ na novim spojnim putevima — sve to zajedno stvara iz kulturnog čovječanstva cjelinu, koja u istini živi, sve ako i proti svojoj volji zajedničkim životom.

Ali ovo kulturno čovječanstvo postaje sve više i više sveukupnim čovječanom. Izakako su Europejci od početka posljednjih stoljeća ovomo proširili bili na sve strane područje svoga djelovanja, izakako su osvojili Ameriku na zapadu, Indiju na jugoistoku i Sibiriju na sjeveroistoku, to je eto već ponajveći dio zemaljske kugle s njezinim stanovništvom i njihovo vlastiti. Danas se može već kazati, da ta vlast obuhvaća čitavu zemaljsku kuglu. Islamski je svijet svagdje zahvaćen i isprepleten nitima europske kulture, te može samo

u tropskim pustarama u Sudanu, sve ako i bez nade u uspjeh, živjeti svojim divljim životom (carstvo derviša). Čitavo je obalno područje Afrike već porazdijeljeno medju europske vlasti, a sad je već i sredina tamnoga dijela svijeta (Afrike) pozorištem njihove utakmice. S one strane područja, koja potпадaju pod europski utjecaj, preostala je još mongolska Azija, Kina i Japan, ali pred našim očima pada i posljednja ova ograda čovječanstva. Nevjerojatno je brzinom napretkom u četvrtogodištu Japan prisvojio svu materijalnu i pozitivno-znanstvenu stranu europske kulture i požurio se, da najavljuje natinom razloži potrebu toga prisvojenja i svojoj mongolskoj subraci. Kinezi, koji su u svojoj sasmosti bili svakako već po Englezima uzdrmani, no kojih je razumijevanje za one inozemce bilo još izvanredno žilavo, shvatili su svoje suplemenjake odmah, i danas nije glasoviti kineski zid više simbolom i daljnog odijeljenja, nego samo spomenik onoga, što je i neminovno prošlo.

Kakav je odnos prema ratu imao taj čudnovati svjetski proces, da obuhvati zemlju jedinstvenom, vanjskom kulturom? S jedne strane igra rāt kod toga aktiva ulogu, jer je poznato, da su Napoleonski i revolucionari ratovi kod tog pokreta snažno sudjelovali i pripomogli raširenju sveopćih europskih ideja, kojima je uvjetovan napredak devetnaestog vijeka na području znanosti, tehnike i gospodarskog života, koji čovječanstvo vanjskim načinom spaja.

(Nastavak sljedeći)